

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2021 *

«Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΟΚΕ – Έκτακτοι υπάλληλοι – Άρνηση ανακατατάξεως – Προσφυγή ακυρώσεως – Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως – Βάρος αποδείξεως της υπερβάσεως της προθεσμίας – Βλαπτική πράξη – Παραδεκτό – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου – Αγωγή αποζημιώσεως – Ηθική βλάβη»

Στην υπόθεση T-843/19,

Paula Correia, κάτοικος Woluwe-Saint-Étienne (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τις L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), εκπροσωπούμενης από τις M. Pascua Mateo, Ξ. Χαμόδρακα και K. Gambino, επικουρούμενες από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της ΕΟΚΕ, εκδοθείσας σε άγνωστο στην προσφεύγουσα-ενάγουσα χρόνο, της οποίας η προσφεύγουσα-ενάγουσα έλαβε γνώση στις 12 Απριλίου 2019 και με την οποία η ΕΟΚΕ αρνήθηκε να την ανακατατάξει στον βαθμό AST 7 κατά την περίοδο ανακατατάξεων 2019, και, αφετέρου, την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη εξαιτίας της αποφάσεως αυτής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, P. Nihoul και R. Frendo (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: L. Ramette, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιανουαρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) είναι συμβουλευτικό όργανο που εκπροσωπεί τις ευρωπαϊκές οργανώσεις εργοδοτών, μισθωτών και άλλων αντιπροσωπευτικών φορέων της κοινωνίας των πολιτών, ειδικότερα στον κοινωνικοοικονομικό τομέα, τον τομέα της πολιτικής δράσεως, καθώς και τον επαγγελματικό και τον πολιτιστικό τομέα. Αποτελείται από τρεις ομάδες, ήτοι την ομάδα των εργοδοτών (στο εξής: ομάδα I), την ομάδα των εργαζομένων και την ομάδα «Ευρώπη της Πολυμορφίας». Καθεμία από τις ομάδες αυτές έχει τη δική της γραμματεία, για την οποία προσλαμβάνονται έκτακτοι υπάλληλοι δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ).
- 2 Στις 11 Ιουλίου 2000 η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) Paula Correia, προσελήφθη ως έκτακτη υπάλληλος της ομάδας I στον βαθμό C 3 (νυν AST 4) και ανέλαβε υπηρεσία την 1η Σεπτεμβρίου 2000, με σύμβαση αορίστου χρόνου κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ.
- 3 Στις 9 Ιανουαρίου 2008 η προσφεύγουσα ανακατατάχθηκε από τον βαθμό AST 4, κλιμάκιο 5, στον βαθμό AST 5, κλιμάκιο 1, από 1ης Ιανουαρίου 2007. Στις 18 Ιανουαρίου 2016 ανακατατάχθηκε από τον βαθμό AST 5, κλιμάκιο 3, στον βαθμό AST 6, κλιμάκιο 1, από 1ης Ιανουαρίου 2016.
- 4 Στις 26 Μαρτίου 2019 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ της προσφεύγουσας και του προέδρου της ομάδας I (στο εξής: συνάντηση της 26ης Μαρτίου 2019). Στις 28 Μαρτίου 2019 η προσφεύγουσα είχε συνομιλία με την προσωρινή διευθύντρια της διευθύνσεως E «Ανθρώπινοι πόροι και οικονομικά» της ΕΟΚΕ (στο εξής, αντιστοίχως: συνάντηση της 28ης Μαρτίου 2019 και διεύθυνση προσωπικού).
- 5 Στις 12 Απριλίου 2019 η προσφεύγουσα είχε συνάντηση με τον προϊστάμενο της μονάδας της, σχετικά με την περίοδο βαθμολογίας 2018 (στο εξής: συνάντηση της 12ης Απριλίου 2019).
- 6 Στις 10 Ιουλίου 2019 η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση (στο εξής: διοικητική ένσταση) δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) κατά της αποφάσεως περί μη ανακατατάξεώς της στον βαθμό AST 7 το 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Στην ως άνω ένσταση εξέθεσε, μεταξύ άλλων, ότι δεν γνώριζε την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής.
- 7 Στις 21 Οκτωβρίου 2019 η ΕΟΚΕ απέστειλε στην προσφεύγουσα έγγραφο με το οποίο την ενημέρωσε ότι η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή της ΕΟΚΕ (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) δεν ήταν σε θέση να απαντήσει στη διοικητική ένστασή της εντός της προθεσμίας που ορίζει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 8 Στις 10 Νοεμβρίου 2019 η διοικητική ένσταση απερρίφθη σιωπηρά.
- 9 Στις 16 Ιανουαρίου 2020 η ΕΟΚΕ γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι η διοικητική ένστασή της είχε απορριφθεί (στο εξής: απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Δεκεμβρίου 2019 η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή. Το υπόμνημα αντικρούσεως, το υπόμνημα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκαν, αντιστοίχως, στις 16 Μαρτίου, στις 30 Ιουνίου και στις 17 Ιουλίου 2020.
- 11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προκάλεσε με την απόφαση αυτή, εκτιμώμενη κατά δίκαιη κρίση σε 2 000 ευρώ·
  - να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η ΕΟΚΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή και
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Ιανουαρίου 2021 η προσφεύγουσα διατύπωσε δύο παρατηρήσεις επί της εκθέσεως ακροατηρίου, η μία εκ των οποίων αφορούσε το αν διεξήχθη η συνάντηση της 28ης Μαρτίου 2019.
- 14 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 13ης Ιανουαρίου 2021.
- 15 Όσον αφορά το έγγραφο περί του οποίου γίνεται λόγος στη σκέψη 13 ανωτέρω, η προσφεύγουσα εξέθεσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι παραιτείται από την αμφισβήτηση της υπάρξεως της συναντήσεως της 28ης Μαρτίου 2019, αμφισβητεί όμως το αντικείμενο της εν λόγω συναντήσεως. Απαντώντας στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί της εκθέσεως ακροατηρίου, η ΕΟΚΕ προσκόμισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019, προερχόμενο από τον πρόεδρο της ομάδας I και απευθυνόμενο στον γενικό γραμματέα της ΕΟΚΕ (στο εξής: γενικός γραμματέας) προκειμένου να αποδείξει το αντικείμενο και το περιεχόμενο της συναντήσεως της 28ης Μαρτίου 2019 (στο εξής: ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019). Η προσφεύγουσα προέβαλε το απαράδεκτο του εγγράφου αυτού με την αιτιολογία ότι είχε προσκομιστεί εκπροθέσμως. Το Γενικό Δικαστήριο περιέλαβε το έγγραφο αυτό στη δικογραφία, υπό την επιφύλαξη της εξετάσεως του παραδεκτού του.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

- 16 Με το υπόμνημα αντικρούσεως η ΕΟΚΕ προβάλλει ένσταση απαραδέκτου, για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε τη διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως εντός της τρίμηνης προθεσμίας την οποία προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Υποστηρίζει συναφώς ότι, κατά τη διάρκεια της συναντήσεως της 26ης Μαρτίου 2019, ο

πρόεδρος της ομάδας I πληροφόρησε την προσφεύγουσα για την απόφασή του να μην προτείνει την ανακατάταξή της στον γενικό γραμματέα στο πλαίσιο της περιόδου ανακατατάξεων 2019. Μόνον αυτή η απόφαση συνιστά βλαπτική πράξη για την προσφεύγουσα, καθόσον βάσει αυτής η προσφεύγουσα έχασε κάθε δυνατότητα ανακατατάξεως το 2019, οπότε η διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε στις 10 Ιουλίου 2019 είναι απαράδεκτη, όπως και η παρούσα προσφυγή.

- 17 Η προσφεύγουσα αντικρούει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η ΕΟΚΕ, ισχυριζόμενη, κατ' ουσίαν, ότι η συνάντηση της 26ης Μαρτίου 2019 αφορούσε αποκλειστικά και μόνον την ανασύσταση της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας και όχι την απόφαση περί μη ανακατατάξεώς της. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα προσέθεσε ότι η συνάντηση αυτή, καθόσον είχε ανεπίσημο χαρακτήρα, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως ευκαιρία για να της κοινοποιηθεί ατομική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Εξάλλου, καθόσον οι αποφάσεις που αφορούν την ανακατάταξη των υπηρετούντων στην ΕΟΚΕ εκτάκτων υπαλλήλων δεν δημοσιεύονται, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να γνωρίζει πότε εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση. Η ίδια τονίζει το γεγονός ότι έλαβε γνώση της προσβαλλομένης αποφάσεως παρεμπιπτόντως, κατά τη διάρκεια της συναντήσεως της 12ης Απριλίου 2019, που αφορούσε την περίοδο βαθμολογίας 2018.
- 18 Επομένως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η διοικητική ένσταση την οποία υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις 10 Ιουλίου 2019, δεν μπορεί να θεωρηθεί εκπρόθεσμη και, κατά συνέπεια, η προσφυγή της είναι παραδεκτή.
- 19 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, στην απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως, η οποία της γνωστοποιήθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2020, ήτοι μετά την άσκηση της παρούσας προσφυγής, η ΕΟΚΕ δεν διαπίστωσε το απαράδεκτο της διοικητικής ενστάσεώς της. Κατά τον τρόπο αυτόν, η ΕΟΚΕ δέχθηκε σιωπηρώς ότι η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για την προσβαλλόμενη απόφαση μόλις κατά τη συνάντηση της 12ης Απριλίου 2019.
- 20 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί εξ αρχής ότι, παρά την ένσταση απαραδέκτου που προβλήθηκε με το υπόμνημα αντικρούσεως, η ΕΟΚΕ παραδέχθηκε ρητώς, στο σημείο 5, έκτο εδάφιο, της αποφάσεως επί της διοικητικής ενστάσεως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώση της προσφεύγουσας κατά τη συνάντηση της 12ης Απριλίου 2019, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.
- 21 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία και όπως προέβαλε η ΕΟΚΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προθεσμίες υποβολής διοικητικής ενστάσεως και ασκήσεως προσφυγής, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, είναι δημοσίας τάξεως και δεν επαφίενται στην διάθεση των διαδίκων και του δικαστή, ο οποίος οφείλει να εξακριβώνει, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, την τήρησή τους (βλ. αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2008, Kerstens κατά Επιτροπής, T-222/07 P, EU:T:2008:314, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Feral κατά Επιτροπής των Περιφερειών, T-529/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:851, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 22 Κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, του οποίου την εφαρμογή στους εκτάκτους υπαλλήλους προβλέπει το άρθρο 46 του ΚΛΠ, οι διοικητικές ενστάσεις πρέπει να υποβάλλονται εντός προθεσμίας τριών μηνών η οποία αρχίζει «από την ημέρα της κοινοποιήσεως της

αποφάσεως στον αποδέκτη, όχι όμως αργότερα από την ημέρα κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση της απόφασεως, αν πρόκειται για μέτρο ατομικού χαρακτήρα», όπως εν προκειμένω.

- 23 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, ο διάδικος που προβάλλει υπέρβαση της προθεσμίας, ήτοι εν προκειμένω η ΕΟΚΕ, φέρει το βάρος να αποδείξει την ημερομηνία ενάρξεως της εν λόγω προθεσμίας (βλ. διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, Krahl κατά Επιτροπής, T-358/03, EU:T:2005:301, σκέψη 53, και απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, Επιτροπή κατά ΗΜ, C-70/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:544, σκέψη 123 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 24 Κατά πάγια επίσης νομολογία, η απόδειξη του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος έλαβε γνώση ατομικής αποφάσεως μπορεί να προκύπτει από άλλες περιστάσεις πέραν της τυπικής κοινοποίησεως της εν λόγω αποφάσεως. Συναφώς, μολοντί απλές ενδείξεις που δικαιολογούν την υπόθεση ότι μια απόφαση παρελήφθη δεν επαρκούν, η σχετική απόδειξη μπορεί να προκύψει, μεταξύ άλλων, από μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του ενδιαφερομένου από το οποίο προκύπτει αναμφίβολα ότι αυτός έλαβε σαφώς γνώση της εν λόγω αποφάσεως πριν από την προβαλλόμενη ημερομηνία (πρβλ. απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2012, ΑΤ κατά ΕΑCΕΑ, F-113/10, EU:F:2012:20, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 25 Συναφώς, η ΕΟΚΕ στηρίζεται, αφενός, στην ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ της προσφεύγουσας και της διευθύνσεως προσωπικού και, αφετέρου, σε απόσπασμα του ηλεκτρονικού ημερησίου προγράμματος της διευθύνσεως αυτής. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εν λόγω διεύθυνση εκδήλωσε τη βούλησή της να επικαλεστεί και ένα άλλο στοιχείο, ήτοι ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 15ης Μαρτίου 2019.
- 26 Όσον αφορά, πρώτον, την ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων που επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα αντικρούσεως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, στις 26 Μαρτίου 2019, η προσφεύγουσα απηύθυνε στη διεύθυνση προσωπικού αίτημα που είχε ως εξής:
- «[Ο πρόεδρος της ομάδας I] με πληροφόρησε ότι, κατόπιν της τελευταίας συνομιλίας σας, πρέπει να επικοινωνήσω μαζί σας προκειμένου να ορίσουμε μια συνάντηση. Ο λόγος για το αίτημα αυτό είναι να αναζητηθεί κάποιος τρόπος προκειμένου να προχωρήσει η ανασύσταση της σταδιοδρομίας μου και η ανακατάταξή μου.»
- 27 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν θα είχε ζητήσει τη συνομιλία αυτή επειγόντως αν δεν είχε πληροφορηθεί, την ίδια ημέρα, ότι ο φάκελός της δεν θα προτεινόταν για ανακατάταξη στο πλαίσιο της περιόδου ανακατατάξεων 2019.
- 28 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι είχε αποστείλει το ως άνω ηλεκτρονικό μήνυμα κατόπιν συνομιλίας με τον πρόεδρο της ομάδας I, που είχε περάσει από το γραφείο της. Παρουσία ενός άλλου συναδέλφου, αυτός τη συμβούλεψε να έρθει σε επαφή με τη διεύθυνση προσωπικού σχετικά με ενδεχόμενη ανασύσταση της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας. Όσον αφορά τη μνεία της «ανακατάταξης» στο ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα, η προσφεύγουσα παρατήρησε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η διαδικασία ανασύστασης της σταδιοδρομίας συνεπάγεται κατ' ανάγκην την ανακατάταξη σε βαθμό.

- 29 Στις 27 Μαρτίου 2019 η διεύθυνση προσωπικού απάντησε στο ηλεκτρονικό μήνυμα της προσφεύγουσας περί του οποίου γίνεται λόγος στη σκέψη 26 ανωτέρω ως ακολούθως:
- «Κατόπιν του αιτήματός σας, μπορείτε να μου γνωστοποιήσετε πότε θα μπορούσαμε να συναντηθούμε για να συζητήσουμε την κατάσταση της σταδιοδρομίας σας [...]».
- 30 Διαπιστώνεται, όμως, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 24 ανωτέρω, ότι, αυτή καθεαυτήν, η ως άνω ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων ουδόλως αποδεικνύει το περιεχόμενο της συναντήσεως της 26ης Μαρτίου 2019. Επομένως, δεν βεβαιώνει ότι, κατά την εν λόγω συνάντηση, η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώση της προσφεύγουσας, όπως υποστηρίζει η ΕΟΚΕ.
- 31 Πράγματι, όπως προκύπτει από την εξήγηση που έδωσε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (βλ. σκέψη 28 ανωτέρω), η απλή μνεία της ανακατατάξεώς της στο ηλεκτρονικό της μήνυμα της 26ης Μαρτίου 2019 δεν καθιστά δυνατό να συναχθεί αναμφισβήτητα ότι είχε λάβει γνώση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά την ημερομηνία που υποστηρίζει η ΕΟΚΕ. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι, στο ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα, η μόνη μέριμνα της προσφεύγουσας ήταν «να προχωρήσει» η ανακατάταξή της, και όχι η άρνηση της διοικήσεως να δεχθεί την ανακατάταξή της, όπερ αποτελεί μια απολύτως κατανοητή ενέργεια στο πλαίσιο αιτήσεως ανασύστασης σταδιοδρομίας.
- 32 Δεύτερον, συμπληρωματικά προς την ως άνω ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων, η ΕΟΚΕ προσκόμισε απόσπασμα του ηλεκτρονικού ημερησίου προγράμματος της διευθύνσεως προσωπικού, το οποίο φέρεται ότι βεβαιώνει μια συνάντηση της 28ης Μαρτίου 2019 διάρκειας περίπου μιας ώρας μεταξύ της προσφεύγουσας και της ως άνω διευθύνσεως. Κατά την εν λόγω συνάντηση, η διεύθυνση ενημέρωσε την προσφεύγουσα για τους λόγους της προσβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας η προσφεύγουσα έλαβε γνώση, όπως υποστηρίζει η ΕΟΚΕ, στις 26 Μαρτίου 2019. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί, εξ αρχής, ότι ο ισχυρισμός αυτός αντιφάσκει προς την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως, όπως προκύπτει από τη σκέψη 20 ανωτέρω.
- 33 Επιπλέον, ο ως άνω ισχυρισμός ουδόλως τεκμηριώνεται με αποδεικτικά στοιχεία. Ειδικότερα, το απόσπασμα του ηλεκτρονικού ημερησίου προγράμματος περί του οποίου γίνεται λόγος στη σκέψη 32 ανωτέρω δεν περιλαμβάνει καμία διευκρίνιση περί του αντικειμένου της συναντήσεως της 28ης Μαρτίου 2019, η δε ΕΟΚΕ δεν γνωστοποίησε ούτε πρακτικά της ως άνω συναντήσεως ούτε καν κάποια δήλωση προερχόμενη από τη διεύθυνση προσωπικού η οποία να περιέχει ενδείξεις σχετικά με τα ζητήματα που συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της συναντήσεως αυτής.
- 34 Τρίτον, η ΕΟΚΕ επικαλείται το ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019, το οποίο προσκόμισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και με το οποίο ο πρόεδρος της ομάδας I πρότεινε την ανακατάταξη δύο υπαλλήλων που υπηρετούσαν στη γραμματεία της εν λόγω ομάδας. Κατά την ΕΟΚΕ, εξ αυτού συνάγεται ότι η προσφεύγουσα έλαβε κατ' ανάγκην γνώση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τη συνάντηση της 26ης Μαρτίου 2019.
- 35 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι οι διάδικοι μπορούν επίσης να προτείνουν αποδεικτικά μέσα πριν από την περάτωση της προφορικής διαδικασίας, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή.

36. Εν προκειμένω, όμως, η ΕΟΚΕ δεν δικαιολόγησε την προαναφερθείσα στη σκέψη 34 καθυστέρηση της να προτείνει αποδεικτικά μέσα. Η ως άνω διαπίστωση επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο διότι, ήδη κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα αντέκρουσε τον ισχυρισμό της ΕΟΚΕ που περιλαμβάνεται στο υπόμνημα αντικρούσεως και αφορά το περιεχόμενο της συναντήσεως της 28ης Μαρτίου 2019. Επομένως, η προσκόμιση του ηλεκτρονικού μηνύματος της 15ης Μαρτίου 2019 πρέπει να θεωρηθεί εκπρόθεσμη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας και, κατά συνέπεια, το στοιχείο αυτό πρέπει να αποκλειστεί ως απαράδεκτο.
37. Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019 αποτελεί απλώς πρόταση ανακατατάξεως προερχόμενη από τον πρόεδρο της ομάδας I, η οποία, ως προπαρασκευαστική πράξη, δεν συνιστά απόφαση με την οποία ο γενικός γραμματέας, ενεργών ως ΑΣΣΠΑ, αρνήθηκε την ανακατάταξη της προσφεύγουσας.
38. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση. Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις των οποίων η κατάρτιση συντελείται σε περισσότερα στάδια, ιδίως στο πλαίσιο εσωτερικής διαδικασίας, όπως η διαδικασία ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων, συνιστούν πράξεις δεκτικές προσφυγής μόνον τα μέτρα που καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής. Αντιθέτως, τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως, δεν αποτελούν βλαπτικές πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και μπορούν να προσβληθούν μόνον παρεμπιπτόντως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά των δυνάμενων να ακυρωθούν πράξεων (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 2003, Staelen κατά Κοινοβουλίου, T-24/01, EU:T:2003:52, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2015, Αναγνώστου κ.λπ. κατά Επιτροπής, F-72/11, EU:F:2015:103, σκέψη 38).
39. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019 δεν μνημονεύει την προσφεύγουσα μπορεί να ερμηνευθεί ως απόφαση του προέδρου της ομάδας I να μην προτείνει την ανακατάταξή της στον γενικό γραμματέα, η εν λόγω πράξη αποτελεί απλώς ένα από τα διαδοχικά στάδια της διαδικασίας ανακατατάξεως, που ολοκληρώνεται με μια απόφαση περί ανακατατάξεως, ενδεχομένως, άλλων εκτάκτων υπαλλήλων – απόφαση που θα έπρεπε, άλλωστε, να δημοσιευθεί κατά την έννοια του άρθρου 25, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ, το οποίο εφαρμόζεται στους εκτάκτους υπαλλήλους δυνάμει του άρθρου 11 του ΚΛΠ. Μόνον κατά τον χρόνο καταρτίσεως του δεόντως δημοσιευόμενου πίνακα των εκτάκτων υπαλλήλων που ανακατατάσσονται μπορεί να θιγεί η νομική κατάσταση των εκτάκτων υπαλλήλων που έχουν δικαίωμα ανακατατάξεως. Επομένως, οι προτάσεις του προέδρου της ομάδας I είναι προπαρασκευαστικές πράξεις της αποφάσεως της ΑΣΣΠΑ περί καταρτίσεως του πίνακα των εκτάκτων υπαλλήλων που ανακατατάσσονται (πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 2003, Τσαρνάβας κατά Επιτροπής, T-188/01 έως T-190/01, EU:T:2003:77, σκέψη 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2015, Αναγνώστου κ.λπ. κατά Επιτροπής, F-72/11, EU:F:2015:103, σκέψη 39).
40. Εντούτοις, καθόσον δεν αμφισβητείται ότι οι αποφάσεις του γενικού γραμματέα περί ανακατατάξεως εκτάκτων υπαλλήλων δεν δημοσιεύθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 25, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ και καθόσον η ΕΟΚΕ δήλωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι αγνοούσε την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του γενικού γραμματέα, ενεργούντος ως ΑΣΣΠΑ σχετικά με τις προτάσεις ανακατατάξεως που περιλαμβάνονταν στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Μαρτίου 2019, η προσφεύγουσα ήταν ακόμη λιγότερο σε θέση να γνωρίζει πότε

ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά συνέπεια, η ΕΟΚΕ δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα είχε λάβει δεόντως γνώση της εν λόγω αποφάσεως το αργότερο στις 26 Μαρτίου 2019 και, ως εκ τούτου, η διοικητική ένσταση δεν ήταν εκπρόθεσμη.

- 41 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η ΕΟΚΕ πρέπει να απορριφθεί και η υπό κρίση προσφυγή να κριθεί παραδεκτή.

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 42 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματος η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του δικογράφου της προσφυγής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι λόγοι αυτοί είναι πέντε. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όσον αφορά τους τέσσερις άλλους λόγους ακυρώσεως, με τον δεύτερο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, με τον τρίτο παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, με τον τέταρτο πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και με τον πέμπτο παράβαση της υποχρέωσης αρωγής.
- 43 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, κατ' αρχάς και από κοινού, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται, αντιστοίχως, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου.
- 44 Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΟΚΕ ότι παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δυνάμει της οποίας η τελευταία ήταν υποχρεωμένη να καθορίσει αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια τα οποία να παρέχουν στους εκτάκτους υπαλλήλους τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λεπτομερείς κανόνες που αφορούν την ανακατάταξή τους, υποστηρίζει δε ότι η έλλειψη σαφούς, συγκεκριμένης, προβλέψιμης και διαφανούς διαδικασίας στον τομέα αυτό αντιβαίνει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Επί του παραδεκτού του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως

- 45 Η ΕΟΚΕ προβάλλει ένσταση απαραδέκτου ως προς τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, επειδή η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο η έλλειψη γραπτών κανόνων που αφορούν την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων τη θίγει ατομικά, ως εκ τούτου δε τα επιχειρήματά της στο πλαίσιο των λόγων αυτών προβάλλονται μόνον υπέρ του νόμου και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να θεωρηθούν απαράδεκτα.
- 46 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, καίτοι, κατά πάγια νομολογία, ο υπάλληλος δεν νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή υπέρ του νόμου ή προς το συμφέρον του θεσμικού οργάνου και μπορεί να προβάλλει, προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως, μόνον αιτιάσεις που τον αφορούν ατομικά, αρκεί ωστόσο η προβαλλόμενη παρανομία να είχε συνέπειες επί της νομικής του καταστάσεως για να θεωρηθεί ότι η οικεία πράξη θίγει ατομικά τον προσφεύγοντα (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2011, Merhzaoui κατά Συμβουλίου, F-18/09, EU:F:2011:180, σκέψη 63). Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ακριβώς αυτό, εν προκειμένω, ήτοι ότι η νομική της κατάσταση εθίγη λόγω της ελλείψεως σαφών και συγκεκριμένων κριτηρίων σχετικά με την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων κατά την περίοδο ανακατατάξεων 2019, κατά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου. Επομένως, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι παραδεκτοί.

Επί του βασίμου του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως

- 47 Η αρχή της ασφάλειας δικαίου αποσκοπεί στη διασφάλιση του προβλέψιμου των καταστάσεων και των εννόμων σχέσεων τις οποίες διέπει το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 3ης Ιουλίου 2019, ΡΤ κατά ΕΤΕπ, Τ-573/16, ΕΥ:Τ:2019:481, σκέψη 233) και επιτάσσει κάθε πράξη της διοικήσεως που παράγει έννομα αποτελέσματα να είναι σαφής και συγκεκριμένη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν πέραν πάσης αμφιβολίας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους (πρβλ. απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2016, DF κατά Επιτροπής, Τ-782/14 Ρ, ΕΥ:Τ:2016:29, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η ως άνω απαίτηση επιβάλλεται ιδίως όταν η οικεία πράξη μπορεί να έχει δυσμενείς συνέπειες για τους ενδιαφερομένους (πρβλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Deza κατά ΕCHA, Τ-115/15, ΕΥ:Τ:2017:329, σκέψη 135).
- 48 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι η ΕΟΚΕ, με την απόφαση 114/16 Α περί θεσπίσεως κανόνων στον τομέα των προαγωγών, προέβλεψε γραπτούς και κωδικοποιημένους κανόνες για την ανακατάταξη των συμβασιούχων και των μονίμων υπαλλήλων.
- 49 Αντιθέτως, δεν αμφισβητείται ότι η ΕΟΚΕ δεν έχει εκδώσει καμία απόφαση τέτοιας φύσεως στον τομέα της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων. Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται κανένα δεσμευτικό κείμενο ή άλλο έγγραφο που να διευκρινίζει τα στοιχεία αναλύσεως με βάση τα οποία μπορούν να ανακατατάσσονται οι ως άνω υπάλληλοι ή τη σχέση που μπορεί να υπάρχει μεταξύ του μηχανισμού αξιολόγησεως των εκτάκτων υπαλλήλων που έχει καθιερώσει η ΕΟΚΕ και των δυνατοτήτων ανακατατάξεως ή ακόμη των εγγυήσεων όσον αφορά την εξέταση των ατομικών καταστάσεων πριν από την έκδοση σχετικής αποφάσεως.
- 50 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ωστόσο ότι υπάρχει πάγια πρακτική στον τομέα της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων, την οποία αυτοί γνωρίζουν και η οποία ικανοποιεί τις απαιτήσεις του ΚΛΠ και της νομολογίας. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη μιας τέτοιας πρακτικής και, εν πάση περιπτώσει, εκτιμά ότι η πρακτική αυτή δεν συνάδει ούτε προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ούτε προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 51 Το άρθρο 80, παράγραφος 3, του εσωτερικού κανονισμού της ΕΟΚΕ ορίζει ειδικότερα ότι οι εξουσίες της ΑΣΣΠΑ όσον αφορά την εφαρμογή ιδίως του άρθρου 10, παράγραφος 3, του ΚΛΠ που διέπει την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων ασκούνται από τον γενικό γραμματέα, κατόπιν προτάσεων που υποβάλλουν οι πρόεδροι των τριών ομάδων της ΕΟΚΕ. Οι δε προτάσεις αυτές απορρέουν από τις προτάσεις των προϊσταμένων μονάδων για τους εκτάκτους υπαλλήλους που υπηρετούν στη μονάδα τους και εξαρτώνται, εξάλλου, από τα διαθέσιμα κονδύλια του προϋπολογισμού.
- 52 Από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η ΕΟΚΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η πρακτική την οποία επικαλείται αφορά, μεταξύ άλλων, τη διεξαγωγή της διαδικασίας ανακατατάξεων, ενώ, από ουσιαστικής απόψεως, η ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων πραγματοποιείται, κατά την ΕΟΚΕ, βάσει της συγκρίσεως των προσόντων και τηρουμένης της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ υπογράμμισε ότι η ιδιαιτερότητά της, ιδίως ο «κατεξοχήν πολιτικός» χαρακτήρας της συνθέσεώς της, αντιτίθεται στην καθιέρωση ενός συστήματος ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων στηριζόμενο στην εκτίμηση των προσόντων, παρόμοιο με αυτό που ισχύει για τους μονίμους υπαλλήλους δυνάμει του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Προσέθεσε συναφώς ότι τα κρίσιμα κριτήρια για την περίοδο ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων είναι «θεμελιωδώς διαφορετικά» από εκείνα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της προαγωγής των μονίμων υπαλλήλων.

- 53 Με τα υπομνήματά της η ΕΟΚΕ ισχυρίζεται επίσης ότι, για την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων στο πλαίσιο των τριών ομάδων που την αποτελούν, λαμβάνει υπόψη, ιδίως, τη διαθεσιμότητα των θέσεων βάσει του προϋπολογισμού, καθώς και τα ποσοστά προαγωγών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.Β του ΚΥΚ, προκειμένου να συνεκτιμήσει την αρχαιότητα των υπαλλήλων στον βαθμό τους (όπου η μέση διάρκεια είναι τέσσερα έτη αρχαιότητας σε βαθμό).
- 54 Κατά τη νομολογία, τα θεσμικά όργανα έχουν ευχέρεια επιλογής στον τομέα της οργανώσεως και της διαχειρίσεως του προσωπικού, ως εκ τούτου δε, μεταξύ άλλων, δεν υποχρεούνται να προβλέπουν ένα συγκεκριμένο σύστημα αξιολογήσεως και ανακατατάξεως και όχι κάποιο άλλο (πρβλ. απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2007, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ, Τ-435/04, ΕΥ:Τ:2007:50, σκέψη 132 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, ιδίως την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 55 Επιπλέον, το ΚΛΠ δεν περιλαμβάνει ειδική διάταξη αφορώσα την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων, αντίστοιχη προς τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ που έχει εφαρμογή στους μόνιμους υπαλλήλους. Ορθώς η ΕΟΚΕ υποστήριξε, συναφώς, ότι οι κανόνες που εφαρμόζονται στην ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων δεν μπορούν να είναι οι ίδιοι με εκείνους που έχουν εφαρμογή στους μόνιμους υπαλλήλους. Πράγματι, οι έκτακτοι υπάλληλοι δεν έχουν, όπως οι μόνιμοι υπάλληλοι, προσδοκία για ομαλή εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους εντός του οργάνου στο οποίο υπηρετούν (επί της προσδοκίας που έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι για ομαλή εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους βλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 2007, Silva κατά Επιτροπής, F-21/06, ΕΥ:Ε:2007:116, σκέψεις 70, 71 και 76). Ομοίως, η αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων των εκτάκτων υπαλλήλων που προσλαμβάνονται, όπως η προσφεύγουσα, βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία αναλύσεως στο πλαίσιο των οποίων λαμβάνεται υπόψη η ιδιαιτερότητα της σχέσεως εργασίας που τους συνδέει με το οικείο θεσμικό όργανο, ιδίως η ύπαρξη σχέσεως εμπιστοσύνης ιδιαίτερης φύσεως και, ενδεχομένως, το πολιτικό πλαίσιο εντός του οποίου ασκούνται τα καθήκοντά τους.
- 56 Γεγονός παραμένει ότι κάθε διαδικασία ανακατατάξεως πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο σύμφωνο με τις γενικές αρχές του δικαίου, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που επίσης κατοχυρώνεται στο άρθρο 21 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες επιβάλλονται σε όλα τα θεσμικά και άλλα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, όπως και η αρχή της ασφάλειας δικαίου (βλ. αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., Τ-680/13, ΕΥ:Τ:2018:486, σκέψη 440, και της 3ης Ιουλίου 2019, ΡΤ κατά ΕΤΕπ, Τ-573/16, ΕΥ:Τ:2019:481, σκέψη 233 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Άλλωστε, η ΕΟΚΕ δεν το αμφισβήτησε αυτό.
- 57 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η ίση μεταχείριση είναι γενική και θεμελιώδης αρχή του δικαίου της Ένωσης που απαιτεί να μην αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο παρόμοιες καταστάσεις και να μην αντιμετωπίζονται καθ' όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν η διαφορετική αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά. Υφίσταται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όταν δύο κατηγορίες προσώπων, των οποίων οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις δεν παρουσιάζουν ουσιώδεις διαφορές, τυγχάνουν διαφορετικής μεταχειρίσεως ή όταν διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο (πρβλ. απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2009, Επιτροπή κατά Bertolote κ.λπ., Τ-359/07 Ρ έως Τ-361/07 Ρ, ΕΥ:Τ:2009:40, σκέψεις 37 και 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Η τήρηση της εν λόγω αρχής επιβάλλει στο οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης να προσδιορίζει ένα σύνολο στοιχείων αναλύσεως, όπως οι εκθέσεις βαθμολογίας, προκειμένου να στηρίξει την εκ μέρους του αξιολόγηση των προσόντων, ώστε να αποφεύγεται ο

κίνδυνος αυθαιρεσίας και να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση μεταξύ των υποψηφίων που έχουν δικαίωμα προαγωγής (πρβλ. κατ' αναλογίαν, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2015, Bonazzi κατά Επιτροπής, F-88/15, EU:F:2015:150, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 59 Περαιτέρω, καίτοι, κατά τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 54 ανωτέρω, τα όργανα διαθέτουν διακριτική ευχέρεια, εναπόκειται εντούτοις στον δικαστή της Ένωσης να ελέγχει αν το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης, εν προκειμένω η ΕΟΚΕ, έχει τηρήσει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου στο πλαίσιο της οργανώσεως της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων και, ιδίως, στο πλαίσιο της συγκριτικής εξετάσεως την οποία προϋποθέτει η σχετική διαδικασία (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 440, και της 3ης Ιουλίου 2019, PT κατά ΕΤΕπ, T-573/16, EU:T:2019:481, σκέψη 233 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 60 Όπως όμως προκύπτει από τη σκέψη 49 ανωτέρω, προκειμένου περί της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων, η ΕΟΚΕ δεν έχει προβλέψει στοιχεία αναλύσεως που να καθιστούν τη δυνατή τη σύγκριση των προσόντων κατά τρόπο σύμφωνο προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Απλώς και μόνον οι προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 53 ανωτέρω δεν αρκούν για την επιλογή μεταξύ των υποψηφίων για ανακατάταξη εκτάκτων υπαλλήλων. Επομένως, η πρακτική την οποία ακολουθεί στο θέμα αυτό η ΕΟΚΕ δεν διασφαλίζει την κατάρτιση των προτάσεων ανακατατάξεως με βάση κοινά στοιχεία για το σύνολο των προϊσταμένων μονάδας και των προέδρων ομάδας, ούτε την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στις αποφάσεις του γενικού γραμματέα όταν αυτός ενεργεί ως ΑΣΣΠΑ.
- 61 Η ως άνω έλλειψη στοιχείων αναλύσεως είναι προβληματική για τον επιπρόσθετο λόγο ότι, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, οι αποφάσεις περί ανακατατάξεως δεν δημοσιεύονται εντός της ΕΟΚΕ σύμφωνα με το άρθρο 25, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ, πράγμα το οποίο αντιβαίνει επίσης προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 62 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υποχρέωση διαφάνειας αποτελεί άμεση συνέπεια της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, διότι έχει ως σκοπό την εξασφάλιση του κατάλληλου βαθμού δημοσιότητας που καθιστά δυνατό τον έλεγχο της αμεροληψίας και της ελλείψεως αυθαιρεσίας της διοικήσεως (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 15ης Απριλίου 2011, IPK International κατά Επιτροπής, T-297/05, EU:T:2011:185, σκέψη 124).
- 63 Επομένως, η μη δημοσίευση από την ΕΟΚΕ των αποφάσεων ανακατατάξεως είναι όχι μόνον αντίθετη προς τις διατάξεις του ΚΥΚ, αλλά είναι επίσης ικανή να θίξει τα δικαιώματα των εκτάκτων υπαλλήλων που απασχολούνται στις γραμματείες των διαφόρων ομάδων της ΕΟΚΕ, καθόσον εμποδίζει τον έλεγχο της αμεροληψίας της διοικήσεως στο πλαίσιο των ανακατατάξεων.
- 64 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι, αντιθέτως προς τους συναδέλφους της που απασχολούνταν επίσης στις γραμματείες των τριών ομάδων της ΕΟΚΕ, η σταδιοδρομία της εξελίχθηκε με ιδιαίτερη βραδύτητα. Συγκεκριμένα, σε 19 έτη, η κατάταξή της τροποποιήθηκε μόνο δύο φορές, αντιστοίχως, την 1η Ιανουαρίου 2007 και την 1η Ιανουαρίου 2016.
- 65 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, προσκομίζει συγκριτικό πίνακα, τον οποίο συνέταξε η ίδια, προκειμένου να αποδείξει ότι οι συνάδελφοί της έκτακτοι υπάλληλοι που εργάζονταν στις τρεις ομάδες της ΕΟΚΕ είχαν ταχύτερη εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους από τη δική της.

- 66 Από τον συγκριτικό πίνακα που συνέταξε η προσφεύγουσα δεν προκύπτει όμως η εφαρμογή του κριτηρίου των τεσσάρων ετών αρχαιότητας στον τομέα της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων ούτε και η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, την οποία επιχειρεί να επικαλεστεί η ΕΟΚΕ (βλ. σκέψη 53 ανωτέρω). Πράγματι, από τον πίνακα αυτόν προκύπτει η ύπαρξη σημαντικών διαφορών όσον αφορά τον ρυθμό ανακατατάξεως μεταξύ διαφόρων εκτάκτων υπαλλήλων που υπηρετούν στις γραμματείες των τριών ομάδων της ΕΟΚΕ. Για παράδειγμα, όσον αφορά την ομάδα I, στην οποία υπηρετεί η προσφεύγουσα, από τον ως άνω πίνακα απορρέει ότι ένας έκτακτος υπάλληλος προήχθη κατά τρεις βαθμούς (από AST 2 σε AST 5) εντός μόλις δύο ετών, ενώ ένας άλλος υπάλληλος έλαβε συγκρίσιμη προαγωγή (από AST 3 σε AD 6) σε έξι σχεδόν έτη. Το ίδιο ισχύει για τους εκτάκτους υπαλλήλους που υπηρετούν στη γραμματεία της ομάδας των εργαζομένων, ως προς τους οποίους οι διαφορές στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας είναι ακόμη σημαντικότερες. Ενδεικτικά, στην τελευταία αυτή ομάδα, προκύπτει ότι ένας έκτακτος υπάλληλος προήχθη κατά δύο βαθμούς (από AST 4 σε AST 6) σε έξι έτη, ενώ ένας άλλος υπάλληλος προήχθη κατά τρεις βαθμούς (από AST 4 σε AST 7) σε δεκαεννέα έτη.
- 67 Η ΕΟΚΕ δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα ικανό να αντικρούσει το περιεχόμενο του πίνακα αυτού ή τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τις διαφορές όσον αφορά τον ρυθμό εξέλιξεως της σταδιοδρομίας μεταξύ των εκτάκτων υπαλλήλων που υπηρετούν στις γραμματείες των ομάδων της ΕΟΚΕ, ιδίως στη γραμματεία της ομάδας I. Ειδικότερα, η ΕΟΚΕ δεν παρέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι η εφαρμογή των κριτηρίων βάσει των οποίων διατείνεται ότι προβαίνει στην ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων, ήτοι, μεταξύ άλλων, της διαθεσιμότητας των σχετικών θέσεων και του κανόνα της αρχαιότητας στον βαθμό, πραγματοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 68 Δεδομένου ότι υφίσταται μια δέσμη επαρκώς συγκλινουσών ενδείξεων που στηρίζουν την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, εναπόκειται στο καθού θεσμικό όργανο να αποδείξει την ύπαρξη πρακτικής σύμφωνης προς την εν λόγω αρχή, με αντικειμενικά στοιχεία που επιδέχονται δικαστικό έλεγχο (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2018, RA κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου), T-874/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:757, σκέψη 56).
- 69 Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι η ΕΟΚΕ περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο οργάνωσε την περίοδο ανακατατάξεως 2019 εκθέτοντας αορίστως τη μέθοδο την οποία ακολουθούσε η ΑΣΣΠΑ για να συγκρίνει τα προσόντα των υποψηφίων για ανακατάταξη εκτάκτων υπαλλήλων. Πράγματι, από τις εξηγήσεις που παρέσχε η ΕΟΚΕ δεν μπορεί να προσδιοριστεί ούτε με ποιον τρόπο ούτε επί ποιας βάσεως η ΑΣΣΠΑ, ή ακόμη και ο πρόεδρος της ομάδας I, όντως προέβη στην ως άνω σύγκριση των προσόντων με γνώμονα στοιχεία αναλύσεως που να αντανakλούν τη δομή, τις ανάγκες και την ειδική οργάνωση της ΕΟΚΕ (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2018, RA κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, T-874/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:757, σκέψη 57).
- 70 Οι διαπιστώσεις αυτές δεν ανατρέπονται από τα λοιπά επιχειρήματα της ΕΟΚΕ.
- 71 Πρώτον, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι δεν είναι σε θέση να εφαρμόσει ένα καθεστώς ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων όπως το καθεστώς προαγωγών των μονίμων υπαλλήλων, το οποίο στηρίζεται αποκλειστικά σε σύστημα συγκρίσεως των προσόντων, καθόσον η ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων στην ΕΟΚΕ πραγματοποιείται βάσει διαφορετικών εκτιμήσεων. Συναφώς, προβάλλει διάφορους περιορισμούς οργανικής φύσεως.

- 72 Πρώτον, κατά την ΕΟΚΕ, η ανακατάταξη εκτάκτου υπαλλήλου προϋποθέτει ουσιώδη μεταβολή των καθηκόντων του. Δεύτερον, παρατηρεί ότι οι έκτακτοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην ΕΟΚΕ υπάγονται σε διαφορετική γραμμή του προϋπολογισμού σε σχέση με εκείνη των μόνιμων υπαλλήλων, δεδομένου ότι καταλαμβάνουν μη μόνιμες θέσεις. Για τον λόγο αυτόν, κάθε κατάταξη εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα ετησίως χορηγούμενου κονδυλίου του προϋπολογισμού. Τρίτον και κατά συνέπεια, εφόσον ο αριθμός των θέσεων που προβλέπονται για τους εκτάκτους υπαλλήλους καθορίζεται περιοριστικά λόγω δημοσιονομικών περιορισμών, μπορεί να γίνει ανακατάταξη εκτάκτου υπαλλήλου μόνον αν καταστεί διαθέσιμη μια κενή θέση που αντιστοιχεί στον νέο βαθμό. Συναφώς, η ΕΟΚΕ παρατηρεί, ιδίως, ότι ένα καθεστώς ανακατατάξεως που στηρίζεται στη σύγκριση των προσόντων, όπως αυτό που αφορά την προαγωγή των μόνιμων υπαλλήλων, δεν εξασφαλίζει ομοιογενή κατανομή των καθηκόντων που αντιστοιχούν στους βαθμούς AST 1 έως AST 9 εντός της ΕΟΚΕ, ιδίως στις μονάδες που λειτουργούν με πολύ περιορισμένο προσωπικό, όπως οι γραμματείες των ομάδων που την απαρτίζουν.
- 73 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι οι περιορισμοί τους οποίους επικαλείται η ΕΟΚΕ δεν αποτελούν, αυτοί καθαυτούς, ιδιαίτερα στοιχεία της δομής και της οργανώσεως των γραμματειών των εν λόγω ομάδων, ούτε είναι ανυπέρβλητοι, ενώ δεν μπορούν να θεωρηθούν ικανοί να εμποδίσουν την καθιέρωση σαφών, αντικειμενικών και διαφανών στοιχείων συγκριτικής αναλύσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακατατάξεων των εκτάκτων υπαλλήλων τα οποία να διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως.
- 74 Όσον αφορά τις εκτιμήσεις δημοσιονομικής φύσεως τις οποίες πρόεβαλε η ΕΟΚΕ, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτές καθαυτές οι εν λόγω εκτιμήσεις δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την έλλειψη διαδικασίας ή σαφών, συγκεκριμένων και μη εισαγόντων διακρίσεις εσωτερικών κανόνων στον τομέα της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Ιουλίου 2016, RN κατά Επιτροπής, F-104/15, EU:F:2016:163, σκέψη 72).
- 75 Δεύτερον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΟΚΕ ισχυρίστηκε ότι, καθόσον αποτελεί όργανο με «κατεξοχήν πολιτικό χαρακτήρα», τα προσόντα που καλείται να λαμβάνει υπόψη στο πλαίσιο της ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων της είναι διαφορετικά από εκείνα που πρέπει να λαμβάνει υπόψη στο πλαίσιο της προαγωγής των μόνιμων υπαλλήλων η οποία διέπεται το άρθρο 45 του ΚΥΚ.
- 76 Ασφαλώς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 54 και 59 ανωτέρω, τα θεσμικά όργανα είναι ελεύθερα να καθορίζουν τα στοιχεία αναλύσεως με βάση τις δικές τους υπηρεσιακές ανάγκες και τις αντίστοιχες οργανωτικές ιδιαιτερότητές τους και δεν υποχρεούνται να ακολουθούν τους κανόνες που έχουν εφαρμογή στην προαγωγή των μόνιμων υπαλλήλων κατά την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων.
- 77 Συναφώς, η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι, μολονότι το άρθρο 16, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ στους εκτάκτους υπαλλήλους που απασχολούνται σε πολιτικές ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και όχι στους εκτάκτους υπαλλήλους που απασχολούνται στις ομάδες της ΕΟΚΕ, τα κριτήρια του εν λόγω άρθρου 45, τα οποία αφορούν τη σύγκριση των προσόντων και τη συνεκτίμηση της αρχαιότητας στον βαθμό, είναι αρχές εγγενείς στο σύνολο των εσωτερικών οδηγιών που εφαρμόζονται για το προσωπικό της ΕΟΚΕ.

- 78 Εντούτοις, πρώτον, το ως άνω γενικού χαρακτήρα επιχείρημα ούτε καθιστά κατανοητό τον τρόπο εφαρμογής των κριτηρίων του άρθρου 45 του ΚΥΚ στην ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων της ΕΟΚΕ ούτε καθιστά δυνατό να εξακριβωθεί αν τα κριτήρια αυτά πράγματι εφαρμόστηκαν εν προκειμένω.
- 79 Δεύτερον, και εν πάση περιπτώσει, προκύπτει ότι το ως άνω επιχείρημα αντιφάσκει προς το επιχείρημα που προέβαλε η ΕΟΚΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο ο «κατεξοχήν πολιτικός» χαρακτήρας της εμποδίζει τη θέσπιση ενός καθεστώτος ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων στηριζόμενου στη σύγκριση των προσόντων, όπως το σύστημα προαγωγών που προβλέπεται στο άρθρο 45 του ΚΥΚ. Επιπλέον, αρκεί να σημειωθεί ότι, καθόσον η διάταξη αυτή, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το άρθρο 16, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ, προβλέπει ένα στηριζόμενο στα προσόντα σύστημα προαγωγών, μεταξύ άλλων για τους εκτάκτους υπαλλήλους που υπηρετούν σε πολιτικές ομάδες του Κοινοβουλίου, οι οποίες αποτελούν το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα πολιτικών ομάδων, η ΕΟΚΕ δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι η πολιτική φύση των ομάδων που την αποτελούν την εμποδίζει να καθιερώσει ένα σύστημα για τη σύγκριση των προσόντων των εκτάκτων υπαλλήλων που υπηρετούν στις εν λόγω ομάδες.
- 80 Εναπόκειται στα θεσμικά και τα λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, στο πλαίσιο της ασκήσεως της οργανωτικής ελευθερίας τους περί της οποίας γίνεται λόγος στις σκέψεις 54 και 59 ανωτέρω, να προσδιορίσουν εκ των προτέρων τα σχετικά συγκριτικά στοιχεία αναλύσεως, προκειμένου να συμμορφωθούν προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις ιδιαίτερες υπηρεσιακές τους ανάγκες. Επομένως, η ΕΟΚΕ δεν μπορεί βασίμως να επικαλείται μια ειδική για την περίπτωση της αδυναμίας προσδιορισμού διαφανών, προβλέψιμων και μη εισαγόντων διακρίσεις στοιχείων αναλύσεως των προσόντων, προκειμένου το προσωπικό της να έχει τη δυνατότητα να εκτιμά τη νομιμότητα των αποφάσεων ανακατατάξεως και το Γενικό Δικαστήριο να είναι σε θέση να ελέγχει τη νομιμότητα αυτή υπό το πρίσμα των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως.
- 81 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνουν δεκτοί ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αντιβαίνει στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των ακυρωτικών αιτημάτων της.

Επί του αποζημιωτικού αιτήματος

- 82 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ηθική βλάβη λόγω της καταστάσεως αβεβαιότητας στην οποία βρίσκεται όσον αφορά την εξέλιξη της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας, κατάσταση η οποία αποτελεί συνέπεια του ότι η ΕΟΚΕ δεν προσδιόρισε σαφή, διαφανή και μη εισάγοντα διακρίσεις κριτήρια σχετικά με την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων. Φρονεί ότι θα υφίσταται πάντοτε μια αμφιβολία όσον αφορά την εκτίμηση των προσόντων τα οποία θα μπορούσε να καταδείξει ότι έχει αν είχαν προσδιοριστεί προηγουμένως σαφή και συγκεκριμένα κριτήρια. Ζητεί, κατά συνέπεια, να υποχρεωθεί η ΕΟΚΕ να της καταβάλει αποζημίωση εκτιμώμενη κατά δίκαιη κρίση σε 2 000 ευρώ.
- 83 Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του αποζημιωτικού αιτήματος είναι αβάσιμα. Πρώτον, η ΕΟΚΕ δεν υπέπεσε σε παρανομία ικανή να προκαλέσει βλάβη στην προσφεύγουσα. Δεύτερον, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση

εκδόθηκε εντός πλαισίου το οποίο γνώριζε η προσφεύγουσα, η τελευταία δεν μπορεί να επικαλείται την ύπαρξη αβεβαιότητας όσον αφορά την εξέλιξη της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας για να στηρίξει το αίτημα αποζημίωσης.

- 84 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η στοιχειοθέτηση της ευθύνης ενός θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, οι οποίες είναι ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης στο όργανο αυτό συμπεριφοράς, το υποστατό της προβαλλομένης ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας, οι τρεις δε προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές (βλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2019, DQ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-730/18, EU:T:2019:725, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 85 Εν προκειμένω, πληρούνται οι τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στη σκέψη 84 ανωτέρω, ήτοι η διαπραχθείσα από την ΕΟΚΕ παρανομία, η ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των δύο αυτών στοιχείων.
- 86 Κατά τη νομολογία, η ακύρωση παράνομης πράξεως, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, μπορεί να συνιστά, αυτή καθεαυτήν, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ικανοποίηση για κάθε ηθική βλάβη που τυχόν προκάλεσε η εν λόγω πράξη, εκτός και εάν ο προσφεύγων αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη η οποία είναι δυνατό να διαχωριστεί από την παρανομία που δικαιολογεί την ακύρωση και δεν μπορεί να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (βλ., αποφάσεις της 19ης Μαΐου 2015, Brune κατά Επιτροπής, F-59/14, EU:F:2015:50, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιουλίου 2015, Murariu κατά ΕΑΑΕΣ, F-116/14, EU:F:2015:89, σκέψη 150 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 87 Ωστόσο, εν προκειμένω, η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν είναι αφ' εαυτής ικανή να αντισταθμίσει πλήρως την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα.
- 88 Ασφαλώς, κατά το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, η ΕΟΚΕ υποχρεούται να εκτελέσει την παρούσα απόφαση στηρίζοντας την ανακατάταξη των εκτάκτων υπαλλήλων σε σαφή, διαφανή και μη εισάγοντα διακρίσεις στοιχεία αναλύσεως. Εντούτοις, η παρανομία που οφείλεται στην έλλειψη των εν λόγω στοιχείων πριν από την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής δεν θα είναι δυνατόν να θεραπευθεί εύκολα αναδρομικώς. Πράγματι, είναι αδύνατο να προβλεφθούν τα χαρακτηριστικά των στοιχείων αναλύσεως τα οποία θα μπορούσε να καθιερώσει η ΕΟΚΕ και είναι δυσχερής ο προσδιορισμός του τρόπου αξιολογήσεως των επιδόσεων της προσφεύγουσας σε συνάρτηση με τα στοιχεία αυτά. Ως εκ τούτου, ανεξαρτήτως του περιεχομένου των μέτρων που θα λάβει η ΕΟΚΕ, θα εξακολουθήσει να υφίσταται αμφιβολία όσον αφορά την προοπτική αναδρομικής ανακατατάξεως της προσφεύγουσας, καθώς και, ενδεχομένως, όσον αφορά τα προσόντα τα οποία θα μπορούσε να καταδείξει ότι έχει η προσφεύγουσα αν είχαν προσδιοριστεί εξ αρχής τα στοιχεία αναλύσεως στον τομέα της ανακατατάξεως. Η εν λόγω αμφιβολία συνεπάγεται ζημία απορρέουσα απευθείας από την παρανομία που διέπραξε η ΕΟΚΕ, η δε αβεβαιότητα που αισθάνεται η προσφεύγουσα όσον αφορά την εξέλιξη της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας δεν μπορεί να θεραπευθεί με τα μέτρα εκτελέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου τα οποία θα λάβει η ΕΟΚΕ (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, AQ κατά Επιτροπής, F-66/10, EU:F:2011:56, σκέψη 110).
- 89 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, εκτιμώντας κατά δίκαιη κρίση τη βλάβη που υπέστη κατά τα άνω η προσφεύγουσα, κρίνει, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας, ότι ποσό ύψους 2 000 ευρώ συνιστά προσηκούμενη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη αυτή λόγω της παρανομίας την οποία διέπραξε η ΕΟΚΕ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 90 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ΕΟΚΕ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ) με την οποία η ΕΟΚΕ αρνήθηκε να ανακατατάξει την Paula Correia κατά την περίοδο ανακατατάξεων 2019.**
- 2) Υποχρεώνει την ΕΟΚΕ να καταβάλει στην Paula Correia ποσό 2 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη.**
- 3) Καταδικάζει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.**

Gervasoni

Nihoul

Frendo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 28 Απριλίου 2021.

(υπογραφές)